

Arrest

nr. 208 627 van 3 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Berckmansstraat 104
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 20 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HAUQUIER, die *loco* advocaat F. GELEYN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde bij monde van uw moeder een tot nog toe onbepaald staatsburgerschap te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent geboren op 17 november 2015 in Namen (België) en bent dus minderjarig. Uw moeder, A.A.D. (...) (O.V. X), kwam in 2011 samen met haar eigen moeder naar België omdat haar moeder in Tsjetsjenië problemen kende met de Tsjetsjeense autoriteiten. Omwille van deze problemen vroeg uw grootmoeder, Y.L.M. (...) (O.V. X), tot 3 maal toe asiel bij de Belgische autoriteiten. In november 2013 werd uw grootmoeder door het CGVS uiteindelijk als vluchteling erkend. Uw moeder, die op dat moment zelf nog minderjarig was, werd eveneens erkend. Uw vader, G.K. (...) (O.V. X), kwam in 2010 naar België omdat hij problemen kende met de Tsjetsjeense autoriteiten die hem ervan beschuldigden banden te hebben met rebellen. Omwille van deze problemen vroeg hij 3 maal asiel bij de Belgisch autoriteiten, een laatste keer op 4 september 2017. Die dag werd ook in uw hoofde en in

hoofde van uw broer, G.K. (...) (O.V. X), een eerste asielaanvraag als minderjarige ingediend. De derde asielaanvraag van uw vader werd op 13 oktober 2017, net als zijn vorige asielaanvragen, afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat de door hem ingeroepen persoonlijke problemen niet geloofwaardig bevonden werden.

Ter staving van uw asielaanvraag werden volgende documenten neergelegd: uw geboorteakte en een originele kopie van uw geboorteakte, twee attesten van gezinssamenstelling, een kopie van de verblijfstitel van uw moeder, een kopie van de bijlage 26 quinquies van uw vader, een kopie van het vervallen internationaal paspoort van uw vader, uw Belgisch identiteitsdocument, een attest model 2 bis, uw akte van vaderschapserkenning en een toestemmingsformulier.

B. Motivering

Er dient eerst en vooral te worden opgemerkt dat uw vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan u het staatsburgerschap bezit. Uit de verklaringen van uw moeder blijkt dat uw staatsburgerschap tot nog toe onbepaald is (CGVS, p. 3). Echter, zowel uw moeder als uw vader bezit het Russische staatsburgerschap. Overeenkomstig de staatsburgerschapswetgeving van de Russische Federatie verwerft u zodoende door geboorte automatisch het Russische staatsburgerschap. De Russische staatsburgerschapswetgeving stipuleert immers dat een kind van wie beide ouders op het moment van de geboorte van het kind het Russische staatsburgerschap bezitten automatisch het Russische staatsburgerschap verkrijgt, ongeacht de geboorteplaats van het kind. Bijgevolg dient de in uw hoofde ingeroepen vrees beoordeeld te worden ten aanzien van de Russische Federatie, en meer concreet ten aanzien van de republiek Tsjetsjenië, van waar uw beide ouders afkomstig zijn.

Uit de verklaringen van uw moeder blijkt dat ze ten aanzien van de Russische Federatie in uw hoofde geen enkele vrees koestert. Gevraagd waarvoor ze schrik heeft indien u morgen in de Russische Federatie zou moeten gaan wonen, stelde ze dat u bij vestiging in de Russische Federatie geen risico loopt omdat het problemen van de familie van uw moeder betreft en u een andere familienaam draagt dan uw moeder. Bijgevolg zullen de problemen van uw familie langs moederskant u bij vestiging in de Russische Federatie niet treffen. Uw moeder voegde er nog eens uitdrukkelijk aan toe dat er voor u geen vrees en geen risico is in geval van vestiging in de Russische Federatie (CGVS, p. 4). Aangezien er in uw hoofde geen vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade kan worden vastgesteld in geval van vestiging in de Russische Federatie, heeft u geen nood aan internationale bescherming.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat de problemen omwille waarvan uw vader de Russische Federatie destijds verliet, en die hij inriep in het kader van zijn opeenvolgende asielaanvragen, ongeloofwaardig bevonden werden. Bijgevolg kan in uw hoofde omwille van de problemen van uw vader evenmin een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw vader, G.K. (...) (O.V. 6.686.854), werden genomen, verwijs ik graag naar zijn beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van dien aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel

voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van vestiging in de Russische Federatie een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw geboorteakte en een originele kopie van uw geboorteakte, twee attesten van gezinssamenstelling, een kopie van de verblijfstitel van uw moeder, een kopie van de bijlage 26 quinquies van uw vader, een kopie van het vervallen internationaal paspoort van uw vader, uw Belgisch identiteitsdocument, een attest model 2 bis, uw akte van vaderschapserkenning en een toestemmingsformulier) veranderen niets aan bovenstaande beoordeling. Elk van deze documenten bevat immers louter informatie aangaande uw identiteit en die van uw gezinsleden, maar geen elementen die wijzen op een vrees in uw hoofde bij een eventuele vestiging in de Russische Federatie.

Onverminderd bovenstaande kan nog worden toegevoegd dat de Vreemdelingenwet voorziet in de mogelijkheid om een machtiging tot verblijf te bekomen op grond van gezinshereniging. U dient zich hiervoor te richten tot de geëigende procedure.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoekster voert in een eerste en enig middel de schending aan van:

“- artikel 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) ;

- artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 ;

- artikelen 7 van het Verdrag inzake de rechten van het Kind van 11 november 1989

- artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie

- artikel 22bis van de Grondwet

- art. 48/4 van de wet van 15 december 1980 ;

- art. 48/6 van de wet van 15 december 1980 ;

- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering) ;

- het algemeen beginsel van voorzichtigheid ;

- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen) ;”

2.1.2. In hoofddorde betoogt verzoekster dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Zij vestigt daarbij vooreerst de aandacht op haar profiel. Verzoekster is nog erg jong en kan zich nog niet uitdrukken. Dit werd niet in beschouwing genomen. Verzoekster vraagt zich af hoe men “een baby van amper een jaar” zou willen terugsturen naar Rusland (of de vraag blijft naar welk land aangezien de nationaliteit in theorie nog onbepaald blijft) en hoe en door wie dit kind opgevangen zou worden. Dergelijke terugkeer vormt een duidelijke schending van het Verdrag van de Rechten van het Kind.

Vervolgens voert verzoekster aan dat zij een vrees heeft die voortvloeit uit de vrees van haar ouders. Verzoeksters vrees hangt af van deze van haar grootmoeder en moeder. Het is niet omdat verzoeksters moeder op het moment van de erkenning nog te klein was dat deze geen problemen zou ondervinden bij een terugkeer naar Rusland. De problemen van de grootmoeder hebben een weerslag op het hele gezin. Dat verzoekster een andere achternaam draagt, kan niet als argument worden beschouwd. Verzoeksters moeder kan gemakkelijk worden herkend als dochter van verzoeksters grootmoeder. Bijgevolg kan verzoekster ook gemakkelijk worden herkend als de kleindochter. Verzoekster benadrukt ook dat haar moeder dezelfde achternaam heeft als haar grootvader zodat verzoekster eenvoudigweg in relatie kan worden gebracht met deze oude strijder.

Verzoekster betoogt vervolgens dat zij deel uitmaakt van een gezin. Zij wijst op artikel 8 EVRM en het principe van 'eenheid van gezin'. Het is in het asielrecht niet voldoende dat verweerder stelt dat artikel 8 EVRM geen toepassing heeft. Verzoekster geeft een uiteenzetting omtrent de gezinseenheid, een fundamenteel recht dat moet worden beschermd. Tevens wijst zij op het hoger belang van het kind. Er kan ernstig worden getwijfeld of verweerder heeft geoordeeld in het hoger belang van het kind. Dit wordt ook behandeld in artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de EU (Handvest) en artikel 22bis van de Grondwet. Het is duidelijk dat de bestreden beslissing geen motivering omtrent het hoger belang van het kind bevat. Ook als de Raad van oordeel zou zijn dat verzoekster geen eigen vrees koestert ten opzichte van het land van herkomst, dan nog leidt verzoekster uit het principe 'eenheid van gezin' een positieve verplichting voor staten af. Verzoekster geeft een aantal algemene theoretische beschouwingen dienaangaande. Eveneens wijst zij op een Franstalig arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) waarin erkend werd dat een kind of ander familielid van een erkende vluchteling recht heeft op familiale eenheid met deze erkende vluchteling zonder een eigen vrees aan te halen, dit op voorwaarde dat het kind van dit familielid ten laste valt. Volgens verzoekster zijn de voorwaarden hiertoe *in casu* voltooid. De afgeleide vluchtelingenstatus is een concept dat eerder werd erkend door de Raad. Volgens verzoekster heeft de Raad de mogelijkheid om deze afgeleide vluchtelingenstatus toe te kennen krachtens artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU.

2.1.3. In ondergeschikte orde stelt verzoekster dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster wijst op de artikelen 2 en 3 van het EVRM en rechtspraak dienaangaande. Zij is van mening dat de situatie in Rusland van zulke aard is dat er sprake is van willekeurig geweld en dat haar aanwezigheid op het grondgebied van Rusland een reëel gevaar vormt voor haar leven, persoon en integriteit.

Verzoekster wijst op internationale rapporten over de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië, die als instabiel en erg gevaarlijk wordt beschouwd. Tevens wijst zij op informatie over de risico's voor personen die na een verblijf in het buitenland terugkeren naar Tsjetsjenië. Gevallen van marteling werden al gemeld. Verder werd de onrustwekkende veiligheidssituatie in Tsjetsjenië reeds erkend door internationale hoven.

2.1.4. In uiterst ondergeschikte orde, vraagt verzoekster de vernietiging van de bestreden beslissing. Zij verwijt het CGVS dat enkel de negatieve elementen uit het gehoor werden genomen en dat de andere, positieve elementen uit het gehoor niet werden opgenomen in de bestreden beslissing. De beslissing neemt dus niet alle elementen uit het gehoor op en is heel partiaal. Verweerder hield onvoldoende rekening met verzoeksters leeftijd en familiale context.

2.2. Ter staving van haar betoog, voegt verzoekster de beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus van Y.L. bij het verzoekschrift (bijlage 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster duidt op generlei wijze hoe zij "*het algemeen beginsel van voorzichtigheid*" geschonden acht. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Verzoekster voert in het onderhavige verzoekschrift betoog omtrent het hoger belang van het kind. Zij verwijst daarbij naar artikel 22bis van de Grondwet en artikel 24 van het Handvest.

Hoewel het hoger belang van het kind krachtens artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, kan een loutere verwijzing naar dit hoger belang echter niet volstaan om in hoofde van verzoekster het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van

28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3. Verzoekster beroept zich verder op de eenheid van gezin en van familie en wijst op de erkenning als vluchteling van haar moeder en haar grootmoeder.

Verzoekster leidt uit het voormeld principe echter ten onrechte een positieve verplichting af om ook aan haar en zelfs indien zij persoonlijk geen vrees voor vervolging zou dienen te koesteren de vluchtelingenstatus toe te kennen.

Het doel van het verzoek om internationale bescherming bestaat er immers niet uit om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet).

Noch de Vreemdelingenwet, noch richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (verder: Kwalificatierichtlijn) voorzien in een automatisch afgeleide vluchtelingenstatus op basis van de erkenning van de vluchtelingstatus van een familielid. Artikel 23 van de voormelde richtlijn, zoals aangevoerd door verzoekster, stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden maar bepaalt geenszins dat de familieleden van een erkend vluchteling (of van de persoon die subsidiaire bescherming heeft toegekend gekregen), eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus enkel omdat zij familie zijn van de betrokken vluchteling (of subsidiair beschermd). De gezinsleden die zelf niet in aanmerking komen voor deze status, zullen overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid onder meer een verblijftitel bekomen (artikel 24 van de voormelde richtlijn).

Uit het voorgaande volgt dat aan verzoekster geen internationale bescherming kan worden verleend louter en alleen omdat haar moeder en haar grootmoeder in het verleden werden erkend als vluchteling.

Verzoeksters verwijzing naar Franstalige rechtspraak van de RvV doet aan het voorgaande geen afbreuk. De precedentenwerking wordt namelijk niet aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de RvV heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

3.4. Mede gelet op het voorgaande, wordt de schending van artikel 8 EVRM door verzoekster niet dienstig aangevoerd. De Raad doet in het kader van onderhavig beroep immers geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoekster al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.5. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.6. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

In tegenstelling met wat verzoekster laat uitschijnen in het verzoekschrift, kan in het kader van het voorgaande worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om alle elementen die spelen in het voordeel, dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing op te nemen. Verzoekster laat bovendien na te duiden welke elementen de commissaris-generaal nog had moeten opnemen in de bestreden beslissing. Evenmin toont zij aan dat, waar of op welke wijze dit van invloed zou kunnen zijn geweest op de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

3.7. Vervolgens dient te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gesteld als volgt:

“Er dient eerst en vooral te worden opgemerkt dat uw vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan u het staatsburgerschap bezit. Uit de verklaringen van uw moeder blijkt dat uw staatsburgerschap tot nog toe onbepaald is (CGVS, p. 3). Echter, zowel uw moeder als uw vader bezit het Russische staatsburgerschap. Overeenkomstig de staatsburgerschapswetgeving van de Russische Federatie verwerft u zodoende door geboorte automatisch het Russische staatsburgerschap. De Russische staatsburgerschapswetgeving stipuleert immers dat een kind van wie beide ouders op het moment van de geboorte van het kind het Russische staatsburgerschap bezitten automatisch het Russische staatsburgerschap verkrijgt, ongeacht de geboorteplaats van het kind. Bijgevolg dient de in uw hoofde ingeroepen vrees beoordeeld te worden ten aanzien van de Russische Federatie, en meer concreet ten aanzien van de republiek Tsjetsjenië, van waar uw beide ouders afkomstig zijn.”

Verzoekster beweert weliswaar dat haar nationaliteit in theorie onbepaald blijft, doch zij staaft deze bewering niet. Verzoekster voert ter weerlegging van de voormelde motieven en de informatie waarop deze motieven zijn gesteund niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg toont zij geheel niet aan dat of waarom haar verzoek om internationale bescherming niet mag worden beoordeeld ten aanzien van de Russische Federatie, en meer bepaald ten aanzien van de republiek Tsjetsjenië waarvan haar beide ouders afkomstig zijn. Dit geldt des te meer nu verzoekster haar verzoek om internationale bescherming in het verzoekschrift verder zelf uitwerkt ten aanzien van de situatie in Tsjetsjenië.

3.8. In zoverre verzoekster daarbij wijst op haar (bijzonder) jeugdige leeftijd, kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoekster niet het minste begin van informatie bijbrengt waaruit blijkt en op generlei wijze aantoont dat het louter hebben van een jonge leeftijd en aanwezig zijn in Tsjetsjenië zouden volstaan om het risico met zich te brengen om te worden gevisieerd of vervolgd of slachtoffer te worden van ernstige schade. Verzoekster preciseert voorts niet *in concreto* waar, wanneer, om welke reden(en) of in welke omstandigheden zij in Tsjetsjenië omwille van haar leeftijd zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd of slachtoffer riskeert te worden van ernstige schade. Daarenboven kan worden opgemerkt dat, zo verzoekster aldaar werkelijk louter ingevolge haar leeftijd risico zou lopen, aangenomen kan worden dat haar moeder dit reeds eerder gedurende de procedure zou hebben vermeld. Zij deed dit echter niet. Integendeel verklaarde zij uitdrukkelijk dat er voor verzoekster in Tsjetsjenië *“geen risico, geen gevaar”* is (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.4).

Waar verzoekster in het verzoekschrift alsnog beweert dat zij in Tsjetsjenië een vrees zou dienen te koesteren die voortvloeit uit de vrees van haar moeder en grootmoeder, dient verder te worden vastgesteld dat de beweringen die zij in dit kader uit en het betoog dat zij dienaangaande voert gelet op de eerdere gezegden van haar moeder bezwaarlijk ernstig kunnen worden genomen. Omtrent de voormelde, vermeende vrees, wordt in de bestreden beslissing op basis van deze gezegden geheel terecht gemotiveerd:

“Uit de verklaringen van uw moeder blijkt dat ze ten aanzien van de Russische Federatie in uw hoofde geen enkele vrees koestert. Gevraagd waarvoor ze schrik heeft indien u morgen in de Russische Federatie zou moeten gaan wonen, stelde ze dat u bij vestiging in de Russische Federatie geen risico loopt omdat het problemen van de familie van uw moeder betreft en u een andere familienaam draagt dan uw moeder. Bijgevolg zullen de problemen van uw familie langs moederskant u bij vestiging in de Russische Federatie niet treffen. Uw moeder voegde er nog eens uitdrukkelijk aan toe dat er voor u geen vrees en geen risico is in geval van vestiging in de Russische Federatie (CGVS, p. 4). Aangezien

er in uw hoofde geen vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade kan worden vastgesteld in geval van vestiging in de Russische Federatie, heeft u geen nood aan internationale bescherming.”

Verzoekster laat de bestreden beslissing bovendien geheel ongemoeid waar gesteld wordt:

“Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat de problemen omwille waarvan uw vader de Russische Federatie destijds verliet, en die hij inriep in het kader van zijn opeenvolgende asielaanvragen, ongeloofwaardig bevonden werden. Bijgevolg kan in uw hoofde omwille van de problemen van uw vader evenmin een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw vader, G.K. (...) (O.V. 6.686.854), werden genomen, verwijs ik graag naar zijn beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze niet concreet aanvecht, onverminderd gehandhaafd.

Waar verzoekster heden daarnaast laat uitschijnen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst louter ingevolge haar verzoek om internationale bescherming in Europa en een hierop volgende terugkeer zou dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd, dient te worden opgemerkt dat uit de door verzoekster aangevoerde informatie niet kan worden afgeleid dat de situatie in haar land en regio van zulke aard zou zijn dat deze voor eenieder die, na alhier een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend, vanuit Europa terugkeert naar Tsjetsjenië het risico met zich zou brengen om louter naar aanleiding van een terugkeer naar en aanwezigheid in deze regio te worden geïsoleerd of vervolgd. Verzoekster dient aldus *in concreto* aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio zou riskeren te worden onderworpen aan de aangehaalde mensenrechtenschendingen. Zij toont echter geheel niet aan dat zij een gelijkaardig profiel zou vertonen of zich in een gelijkaardige situatie zou bevinden als de personen op wie de door haar aangereikte informatie betrekking heeft. Evenmin toont zij, mede gelet op de hoger gedane vaststellingen, concreet aan dat, waar, wanneer, om welke reden en in welke omstandigheden zij concreet aan mensenrechtenschendingen zou dreigen te worden blootgesteld bij een terugkeer naar Tsjetsjenië. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat verwacht kon worden dat verzoeksters moeder, zo deze werkelijk van mening was dat verzoekster louter ingevolge haar verzoek om internationale bescherming en verblijf in Europa zou dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd bij een terugkeer naar Tsjetsjenië, deze vrees reeds eerder gedurende de procedure zou hebben aangehaald. Zij deed dit echter niet en gaf, zoals reeds meermaals werd benadrukt, integendeel eenduidig aan dat verzoekster in Tsjetsjenië niet onderhevig is aan enig risico of gevaar.

Omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing op basis van de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier verder met recht gemotiveerd:

“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van dien aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere

appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.”

Verzoekster slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. De informatie die verzoekster aanbrengt en citeert in het onderhavige verzoekschrift ligt immers volledig in lijn met de informatie waarop de voormelde motieven zijn geschraagd. Ook uit deze informatie blijkt dat, hoewel zich aldaar nog geweld voordoet en dit vooral tussen de ordediensten en de rebellen, de intensiteit en het aantal slachtoffers van het geweld in Tsjetsjenië is gedaald, dat de veiligheidssituatie er is verbeterd en dat dit direct gelinkt is aan het gegeven dat veel opstandelingen de regio hebben verlaten. De Raad is van oordeel dat uit het geheel van de beschikbare landeninformatie genoegzaam blijkt dat de situatie in Tsjetsjenië niet van zulke aard is dat deze beantwoordt aan de criteria bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Ook dit vindt overigens duidelijk bevestiging in de niet mis te verstane verklaring van verzoeksters moeder dat verzoekster in Tsjetsjenië niet onderhevig is aan enig risico of gevaar.

De door verzoekster neergelegde documenten (rechtspiegingsdossier, stuk 1, bijlage 3; administratief dossier, map ‘documenten’) hebben betrekking op haar identiteit, haar familiesamenstelling en de identiteit en (verblijfs-)status van haar familieleden. Zij bevatten geen elementen die aan de voormelde vaststellingen afbreuk kunnen doen of anderszins kunnen aantonen dat in hoofde van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming voorhanden is.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht geconcludeerd:

“Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van vestiging in de Russische Federatie een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.”

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT